

DOI: 10.18372/2307-9061.77.20786

УДК 341.231.14:364-053.2:336.1(045)

І. П. Устинова,

кандидат юридичних наук, доцент

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1112-807X>

ОКРЕМІ ПИТАННЯ НАДАННЯ МІЖНАРОДНОЇ ФІНАНСОВОЇ ДОПОМОГИ ДІТЯМ, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ У ВІЙНІ: СВІТОВИЙ ДОСВІД

Державний університет «Київський авіаційний інститут»
проспект Любомира Гузара, 1, 03058, Київ, Україна
E-mail: iryna.ustynova@npp.kai.edu.ua

Метою цього дослідження є комплексне вивчення нормативно-правового забезпечення механізмів надання фінансової допомоги дітям України, що постраждали від війни, з боку міжнародних партнерських програм. **Методи дослідження:** дослідження проведене з використанням системи загальнонаукових та спеціально-наукових методів пізнання, що забезпечують об'єктивний аналіз досліджуваного предмету. Під час вивчення даного аспекту важливим є об'єктивність, ціннісний та структурно-системний підходи, а також використання логічних прийомів, зокрема аналізу та синтезу, порівняння, узагальнення. **Результати:** визначено ключові базові складові по здійсненню фінансової допомоги дітям, що постраждали від збройного конфлікту, з урахуванням світового досвіду. **Обговорення:** актуальний стан та особливості здійснення фінансової допомоги особам, що постраждали від збройного конфлікту, дало змогу виокремити актуальні механізми та програми, що діють в Україні, зокрема в частині допомоги дітям, висловлені пропозиції по регулюванню таких питань як складової у дослідженнях у фінансовому праві.

Ключові слова: фінансова допомога; міжнародна фінансова допомога; діти, що постраждали від війни; програми допомоги.

Постановка проблеми та її актуальність. В умовах війни діти та їхні родини стикаються з численними викликами, серед яких загроза життю, втрата домівок, розлучення із близькими та значне психологічне навантаження. Такі обставини створюють гостру потребу в підтримці, яка допомагає постраждалим подолати складні життєві ситуації, забезпечує відновлення стабільності та гарантує базові умови для безпечного розвитку. Забезпечення матеріальної, психологічної та соціальної підтримки стає однією з ключових умов захисту прав та інтересів дітей і сімей у воєнний період.

Аналіз досліджень і публікацій з проблеми. Наукове значення дослідження цієї теми підтверджується роботами таких вітчизняних вчених, як М.М. Антонович, О.В. Бігняк,

В.О. Боняк, І.М. Ільченко, Д.О. Лавренко, Н. Опольська, О.С. Чепік-Трегубенко, В.В. Чернобук.

Виклад основного матеріалу дослідження. Фінансова допомога особам, які постраждали внаслідок війни, українським законодавцем розглядається як системна сукупність правових, організаційних і фінансових заходів, спрямованих на надання матеріальної підтримки з метою подолання складних життєвих обставин, відновлення належного рівня добробуту та забезпечення мінімальних соціальних гарантій, що випливають із положень Конституції України [1, ст. 3, 46] та законодавства у сфері соціального захисту населення. Зазначена допомога реалізується в межах державної політики соціального забезпечення. Така допомога передбачається та регулюється і міжнародними актами, з урахуванням міжнародних зобов'язань України

у сфері захисту прав людини, зокрема відповідно до Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права та Європейської соціальної хартії (переглянутої). Така допомога охоплює різні механізми державної й міжнародної підтримки, та забезпечує адресне та ефективне реагування на потреби населення, постраждалого від збройного конфлікту, особливо дітей, з урахуванням норм міжнародного гуманітарного права. Так, Женевська конвенція 1949 року та Додаткові протоколи до них є таким нормативним джерелом, що зобов'язує на надання таких допомог. Фінансова допомога надається в таких формах, як грошові виплати одноразового або періодичного характеру, що надаються відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб», субсидії на оплату житлово-комунальних послуг, передбачені законодавством у сфері соціального захисту, допомога у кризових та надзвичайних ситуаціях, що регулюється Законом України «Про гуманітарну допомогу», компенсаційні виплати за шкоду, завдану внаслідок збройної агресії, а також система пільг, спрямована на зменшення фінансового навантаження на домогосподарства постраждалих осіб. Важливим елементом фінансової підтримки є забезпечення можливості доступу постраждалих осіб до основних базових ресурсів і соціально необхідних послуг, що мають життєве значення, таких як продовольче забезпечення, медична допомога, лікарські засоби та освітні матеріали для дітей, що відповідають положенням Закону України «Про охорону дитинства», та міжнародним стандартам, закріпленим у Конвенції ООН про права дитини. У контексті правового режиму воєнного стану фінансова допомога виступає ключовим інструментом стабілізації соціально-економічного становища населення, оскільки сприяє зменшенню економічного тиску на сім'ї, забезпеченню реалізації базових соціальних прав і підтриманню мінімального рівня життєвої стабільності. Водночас ефективно організована система фінансової підтримки, що ґрунтується на нормах національного та міжнародного права, сприяє зміцненню соціальної стійкості територіальних громад, запобігає соціальній ізоляції постраж-

далих осіб і формує нормативні передумови для довгострокового відновлення суспільства у післявоєнний період.

Питанню фінансового забезпечення дітей, які постраждали внаслідок війни, законодавець приділяє особливу увагу, адже майбутній післявоєнний розвиток України значною мірою залежить від умов, у яких зростають діти, їх чисельність та стан їх освіти і здоров'я, що дає їх соціальна і матеріальна забезпеченість. Актуальними залишаються проблеми визначення обсягу та механізмів надання фінансової допомоги дітям в умовах збройного конфлікту, а також оцінка ефективності державної політики у цій сфері.

Фінансова допомога дітям, які постраждали внаслідок війни, в Україні регулюється рядом нормативно-правових актів. Конституція України гарантує дітям право на життя, охорону здоров'я, освіту та соціальний захист. Закон України «Про охорону дитинства» визначає основні гарантії держави щодо забезпечення прав дітей, у тому числі фінансової підтримки. Закон України «Про соціальні послуги» встановлює порядок надання матеріальної допомоги та інших форм підтримки, зокрема дітям, які зазнали негативного впливу війни. Закон України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» містить положення щодо надання фінансових виплат і соціальних гарантій дітям, які змушені були залишити свої домівки. Також укази Президента України та постанови Кабінету Міністрів визначають окремі програми допомоги, що діють у період війни. Важливу роль відіграють міжнародні документи, передусім Конвенція ООН про права дитини, що встановлює стандарти державної підтримки дітей у кризових ситуаціях.

Суттєвим регулюванням такого фінансування є Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку надання статусу дитини, яка постраждала внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів», яка визначає правові механізми, за якими дитині може бути надано відповідний статус. Основні положення постанови охоплюють: визначення категорій дітей, які мають право на такий статус (у разі поранення, загибелі батьків, депортації, психологіч-

ної травми тощо); процедуру подання документів батьками чи опікунами; а також перелік соціальних та фінансових гарантій, які надаються дітям після отримання статусу. Зауважимо, що цей нормативний акт дає можливість формувати основу державної системи фінансової підтримки дітей, що постраждали внаслідок війни, та забезпечити реалізацію їхніх прав у період воєнного часу [3, с. 60].

Слід зазначити, що законодавцем визначено процедурні питання, які дають право на отримання допомоги дітям. Зокрема, отримання статусу дитини, яка постраждала внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів. Такою є дитина або неповнолітня особа, яка під час воєнних дій, збройних конфліктів чи агресії російської федерації не досягла 18 років, якщо вона зазнала одного або кількох із наступних наслідків: отримала поранення, контузію або каліцтво; зазнала фізичного чи сексуального насильства; була викрадена або незаконно вивезена за межі України; була залучена до участі у діях воєнізованих чи збройних формувань; незаконно утримувалася, у тому числі перебувала у полоні; зазнала психологічного насильства; її батьки або один з них, інший законний представник зникли безвісти за особливих обставин або померли (загинули) через отримані внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів поранення, контузії або каліцтва на території України чи за кордоном; була позбавлена батьківського піклування внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів [2].

Першою й найневідкладнішою потребою дитини в умовах війни, як вважають психологи, є забезпечення безпеки, адже саме вона формує відчуття захищеності, довіри, стабільності та внутрішньої впевненості. Безпека виступає базою, що дозволяє дитині відчувати спокій і комфорт, а також передумовою для належного задоволення її інших, зокрема й базових, біологічних потреб. Якщо дитина не відчуває захищеності, її природні потреби не можуть бути реалізовані повною мірою. Рівень відчуття безпеки при цьому визначається низкою чинників: віком, стадією розвитку, статтю, характером сімейних та соціальних зв'язків, наявністю підтримки з боку громади та оточення, а також

індивідуальною психологічною стійкістю [4, с. 86]. Забезпечення зазначених питань можливе при фінансуванні та інших видах матеріального забезпечення.

Фінансова допомога дітям під час війни здійснюється різними шляхами: державою через процедури планового фінансування, міжнародними структурами та благодійними організаціями, через відповідні урядові програми. Кожне джерело виконує окрему, але взаємодоповнювальну роль у системі захисту прав дитини. Держава забезпечує базові соціальні гарантії, передбачені законодавством, включаючи допомогу внутрішньо переміщеним сім'ям, підтримку дітям-сиротам та дітям, позбавленим батьківського піклування. Ця допомога ґрунтується на принципах доступності, невідкладності та обов'язковості для всіх громадян України, а їх обсяг і порядок виплат визначаються нормами бюджетного законодавства, постановами Кабінету Міністрів та спеціальними державними програмами. Міжнародні донори та організації – такі як ЮНІСЕФ, UNHCR, Save the Children, World Vision, Офіс гуманітарної допомоги ЄС (ECHO), USAID, тощо – доповнюють державні інструменти допомоги, забезпечуючи значні фінансові ресурси, оперативну підтримку та створення альтернативних механізмів фінансування, спрямованих на швидке реагування на потреби дітей у кризових умовах. Їхня діяльність часто включає прямі грошові виплати сім'ям, програми захисту дітей, відновлення доступу до освіти, психосоціальної допомоги, підтримку притулків, стабілізаційних центрів і створення безпечних просторів для дітей. Благодійні фонди та локальні неурядові організації відіграють важливу роль у функціонуванні системи допомоги, оскільки забезпечують гнучкість, адресність та можливість швидкого реагування на потреби дітей у конкретних громадах. Наразі в Україні діють такі організації, як SOS Children's Villages Ukraine, Voices of Children («Голоси дітей»), Bright Kids Charity, MIRAS Charity Foundation, Ridni Charity Foundation (Фонд «Рідні»), Children's Future Charitable Foundation, International Ukrainian Charitable Foundation «Children of War», Aurum Charity Foundation / HELP UKRAINIAN CHILDREN,

Misto Dobra («Місто Добра»), Благодійний фонд «Щаслива дитина», Бюро «Сміх та підтримка», Save the Children, World Central Kitchen, CARE International, Фонд стійкості дітей України, «Карітас», «Право на захист», «Територія добра», фонд «Таблеточки» та десятки місцевих ініціатив, реалізують проекти матеріальної та психологічної підтримки, покриття медичних витрат, забезпечення екстрених потреб та стабілізації сімей, що опинилися у складних життєвих обставинах через війну. Отже, законодавець фіксує, що фінансова допомога дітям під час військового часу в Україні функціонує як багаторівнева система, що складається з трьох ключових напрямів: державного забезпечення, міжнародної підтримки та діяльності благодійних та донорських фондів та волонтерів.

Поряд із діяльністю українських та міжнародних інституцій, що формують сталі механізми фінансової, соціальної та психологічної допомоги, важливу роль відіграють фонди, які оперативно реагують на гуманітарні виклики та забезпечують організації на місцях необхідними ресурсами. Одним із яскравих прикладів міжнародної підтримки є діяльність Global Fund for Children (GFC), який від початку війни схвалив 157 екстрених грантів на загальну суму понад 3,1 млн доларів США для підтримки 76 українських громадських організацій, що працюють із дітьми та сім'ями, які постраждали від збройної агресії [5]. На сьогодні в Україні реалізується низка грантових програм і проектів, спрямованих на підтримку дітей та сімей, які постраждали внаслідок війни. Дитячий фонд ООН (UNICEF) фінансує ініціативи, що забезпечують доступ до освіти, медичні послуги та психосоціальну підтримку для дітей у кризових умовах. Міжнародні організації, такі як Міжнародна організація з міграції (МОМ), USAID, Save the Children та інші, пропонують фінансування проектів, орієнтованих на допомогу дітям і родинам у складних обставинах. Уряди окремих країн через свої дипломатичні представництва в Україні виділяють гранти для реалізації соціальних програм, зокрема для дітей. Благодійні організації, як національні, так і міжнародні, також надають фінансову підтримку проектам, що опікуються потребами постраждалих дітей та їхніх сімей. Крім того,

український уряд ініціює власні грантові програми для неприбуткових організацій, які працюють із дітьми, що постраждали від війни [3, с. 62].

Фінансова підтримка фонду Global Fund for Children, охоплює широкий спектр потреб – від забезпечення безпечних просторів для дітей, психосоціальної підтримки та індивідуального супроводу постраждалих сімей до покриття базових потреб громадських організацій для продовження їхньої діяльності в умовах війни. Важливо відзначити, що фонд робить акцент на локальних ініціативах, визнаючи їхню гнучкість, швидкість реагування та глибоке розуміння потреб конкретних спільнот. Таким чином, GFC не лише надає фінансову допомогу, а й сприяє розвитку інституційної спроможності українських організацій, посилюючи їхню стійкість та здатність виконувати свої функції у довгостроковій перспективі.

Завдяки цим ресурсам локальні неурядові організації змогли оперативно забезпечувати дітей засобами першої необхідності, організовувати безпечні простори, надавати психологічну та соціальну допомогу та підтримувати родини, які опинилися у складних життєвих обставинах.

Водночас значний внесок у системну підтримку постраждалих дітей здійснює Фонд стійкості дітей України, який у співпраці з Crown Agents Ukraine та численними громадськими організаціями реалізує комплексні програми захисту, освіти, психосоціальної підтримки та інтеграції дітей, що пережили наслідки війни. Така взаємодія міжнародних і локальних інституцій демонструє ефективність партнерського підходу та дозволяє забезпечити стале функціонування гуманітарних програм навіть у надзвичайно складних умовах. Представники Фонду підкреслюють, що діти України стикаються не лише з фізичними загрозами та втратою домівок чи близьких, але й із тяжкими наслідками психологічного впливу війни. Саме тому підтримка охоплює широкий спектр напрямів – від розвитку навичок стійкості до відновлення доступу до базових соціальних послуг. Важливим аспектом є те, що проекти реалізуються спільно з українськими громадськими організаціями, для яких донорські структури забезпечують технічну підтримку, експертизу в сфері захисту дітей, гендерної рівності, інклюзії, психічного здо-

ров'я та управління ресурсами відповідно до міжнародних стандартів. Результати цих ініціатив засвідчують, що локальні неурядові громадські організації здатні ефективно забезпечувати потреби дітей у кризових умовах, а міжнародне партнерство істотно посилює їхню інституційну спроможність та здатність залучати зовнішнє фінансування [6].

Міжнародна практика надання фінансової та гуманітарної допомоги дітям, постраждалим від збройних конфліктів, демонструє розгалужену систему інструментів, що була напрацьована протягом останніх десятиліть у відповідь на конфлікти на Близькому Сході, у країнах Африки, Південно-Східної Азії та Балкан. Світовий досвід показує, що захист дітей у зонах конфліктів базується на міжсекторальному підході, який поєднує фінансову підтримку, психосоціальні програми, забезпечення доступу до освіти, медичної допомоги та реабілітації.

Як вже зазначалося, значну роль у цьому відіграють міжнародні організації, такі як Управління Верховного комісара ООН у справах біженців (UNHCR), Міжнародна організація з міграції, ЮНІСЕФ, Save the Children, World Vision та інші. Вони реалізують великомасштабні програми екстреної допомоги, створюють центри безпечного простору для дітей, фінансують програми грошової допомоги сім'ям із дітьми, а також підтримують місцеві служби соціального захисту.

Проте одним із найвпливовіших міжнародних актів, який забезпечує системну та всебічну підтримку українським дітям від перших днів повномасштабної війни, є ЮНІСЕФ (Дитячий фонд ООН). Ця організація відіграє ключову роль у подоланні гуманітарних наслідків війни в Україні, реалізуючи широкий спектр програм, спрямованих на підтримку дітей та їхніх родин. Основними напрямками діяльності ЮНІСЕФ є забезпечення доступу до освіти через створення тимчасових навчальних просторів, підтримку дистанційного навчання, забезпечення дітей необхідними навчальними матеріалами; надання гуманітарної допомоги шляхом надання продуктових наборів, гігієнічних засобів, медичної підтримки, включаючи вакцинацію та лікування; організація психосоціальної підтримки, реалізуючи програми для дітей, які зазнали травм, підготовку фахівців, що працюють із

дітьми; комплексний захист дітей через співпрацю з місцевими організаціями щодо виявлення дітей, які постраждали від насильства чи експлуатації, підтримку внутрішньо переміщених та депортованих дітей. ЮНІСЕФ проводить системний моніторинг ситуації, оцінює потреби дітей, аналізує ефективність реалізованих програм і співпрацює з державними органами та неурядовими структурами з метою вдосконалення політики у сфері прав дитини.

Як відповідь на виклики повномасштабної війни, UNICEF запустив в Україні програму гуманітарної допомоги «Спільно», яка має комплексний характер і спрямована на підтримку дітей та їхніх сімей через надання фінансової, психологічної та соціальної допомоги, а також організацію освітніх, реабілітаційних і захисних ініціатив [7]. Особливе місце у програмі займають освітні заходи, що включають відновлення навчального процесу, реалізацію психосоціальних програм, спрямованих на подолання наслідків стресу, проведення курсів і тренінгів для розвитку нових навичок, надання стипендій та фінансової підтримки студентам для покриття витрат на навчання. Також організуються літні табори та культурні заходи, які сприяють творчому розвитку дітей та відновленню їхнього емоційного стану. Ці ініціативи не тільки відновлюють доступ до освіти, а й сприяють психологічній стабілізації дітей, покращують їхнє соціальне функціонування та допомагають адаптуватися до нових реалій, спричинених війною.

У практиці UNICEF фінансова допомога сім'ям із дітьми в умовах війни ґрунтується на механізмах cash assistance – прямих грошових виплат, спрямованих на покриття базових потреб. Цей механізм ефективно застосовувався в Сирії, Ємені, Афганістані, Південному Судані та наразі широко використовується в Україні. Досвід демонструє, що такі програми забезпечують гнучкість, повагу до гідності сімей та дозволяють швидко охопити велику кількість домогосподарств.

Окремим глобальним напрямом є психологічна підтримка дітей. Міжнародні практики передбачають створення дитячих центрів psychosocial support, мобільних команд психологів, впровадження шкільних програм стабілізації емоційного стану, а також навчання

батьків та педагогів методам підтримки дітей із досвідом травми. У країнах, що пережили тривалі конфлікти, як-от Ліван, саме такі програми стали основою відновлення дитячих спільнот.

Важливим елементом світового досвіду є створення інституційних механізмів захисту, зокрема систем моніторингу порушень прав дітей у конфліктах (Monitoring and Reporting Mechanism), впровадження реєстрів постраждалих дітей, стандартизованих процедур ідентифікації та оцінки їхніх потреб. У країнах Балкан після воєн 1990-х саме комплексний облік і довгострокова реабілітація стали основою для формування державних програм соціальної інтеграції.

Висновки. Узагальнюючи міжнародний досвід та українську практику, можна стверджувати, що ефективний фінансовий захист дітей, які постраждали від війни, ґрунтується на поєднанні екстрених заходів, довгострокових інвестицій у розвиток дитини та інституційному зміцненні системи соціального захисту. Світові підходи демонструють, що саме комплексність, сталість фінансування, прозорість механізмів розподілу ресурсів і чітка координація між державними, міжнародними та громадськими структурами забезпечують найбільший вплив на добробут дітей у кризових умовах.

Для України адаптація цих моделей є не лише можливістю, а й необхідністю, адже наслідки війни матимуть довготривалий ефект на покоління дітей. Розширення партнерства з міжнародними організаціями, удосконалення законодавства, цифровізація соціальних сервісів та посилення ролі громадського сектору можуть стати основою для формування стійкої та ефективною системи фінансового захисту. Водночас активна діяльність українських фондів та ініціатив свідчить про здатність суспільства створювати інноваційні моделі підтримки, що відповідають найкращим світовим стандартам.

Отже, подальший розвиток національної політики у сфері захисту дітей, постраждалих від війни, має спиратися на глибокий аналіз міжнародних механізмів фінансування, при цьому враховуючи український контекст, потреби дітей та стратегічну мету – забезпечення їхнього безпечного, здорового та гідного майбутнього. Такий інтегрований підхід дозволить не лише підвищити ефективність соціальної

підтримки, але й закласти підвалини для відновлення та зміцнення людського капіталу України.

Література

1. Конституція України: Закон України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР (зі змін. і доп.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr> (дата звернення: 15.12.2025).

2. Порядок надання статусу дитини, яка постраждала внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів. Постанова Кабінету Міністрів України від 5 квіт. 2017 р. № 268. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/268-2017-%D0%BF#Text>

3. Костишин Є.І., Шевців Ю.О. Соціальна підтримка дітей, які постраждали від збройного конфлікту в Україні. *Публічне управління та соціальна робота*. 2024. № 1. С. 58-63.

4. Петрочко Ж., Датченко Н. Забезпечення найкращих інтересів дитини в умовах війни в Україні. *Ввічливість. Humanitas*, 2023. Вип. 3. С. 82–90. URL: https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/47242/1/Petrochko_Datchenko_ZNID_V_FP_SRSO.pdf

5. Глобальний фонд для дітей. Підтримка дітей, які постраждали від війни в Україні. URL: https://globalfundforchildren.org/initiatives/supportingchildren-affected-bytheukraineconflict/?gad_source=1&gclid=CjwKCAjwufq2BhAmEiwAnZqw8oPQv4pxx_eDdtxlCtYPk9Br9malB4fsm7fXscC92UxQCBkOKP8C5BoCkugQAvD_BwE.

6. Захист та підтримка українських дітей у воєнний час: як міжнародні організації сприяють реалізації важливих програм. 13 бер. 2024 р. URL: <https://mediacenter.org.ua/protection-and-support-of-ukrainian-children-in-wartime-how-international-organizations-contribute-to-implementation-of-essential-programs>.

7. Юнісеф Україна. Програма гуманітарної підтримки «Спільно». URL: <https://www.unicef.org/ukraine/spilno-social-support>.

8. Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб: Закон України від 20 жовт. 2014 р. № 1706-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1706-18#Text>

References

1. Konstytutsiya Ukrayiny: Zakon Ukrayiny vid 28 cherv. 1996 r. № 254k/96-VR (zi zmin. i dop.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr> (data zvernennya: 17.12.2025).

2. Poryadok nadannya statusu dytyny, yaka postrazhdala vnaslidok voyennykh diy ta zbroynykh konfliktiv. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrayiny vid 5 kvit. 2017 r. № 268. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/268-2017-%D0%BF#Text>

3. Kostyshyn Ye.I., Shevtsiv Yu.O. Sotsialna pidtrymka ditey, yaki postrazhdaly vid zbroynoho konfliktu v Ukrayini. Publichne upravlinnya ta sotsialna robota. 2024. № 1. S. 58-63.

4. Petrochko Zh., Datchenko N. Zabezpechennya naykrashchykh interesiv dytyny v umovakh viyny v Ukrayini. Vvichlyvist. Humanitas, 2023. Vyp. 3. S. 82–90. URL: https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/47242/1/Petrochko_Datchenko_ZNID_V_FPSRSO.pdf

5. Hlobalnyy fond dlya ditey. Pidtrymka ditey, yaki postrazhdaly vid viyny v Ukrayini. URL: <https://globalfundforchildren.org/initiatives/support>

ingchildren-affected-bytheukraineconflict/?gad_source=1&gclid=CjwKCAjwufq2BhAmEiwAnZqw8oPQv4pxx_eDdtxlCtYPk9Br9malB4fsm7fXscC92UxQCBkOKP8C5BoCkugQAvD_BwE.

6. Zakhyst ta pidtrymka ukrayinskykh ditey u voyenny chas: yak mizhnarodni orhanizatsiyi spryyayut realizatsiyi vazhlyvykh proham. 13 ber. 2024 r. URL: <https://mediacenter.org.ua/protection-and-support-of-ukrainian-children-in-wartime-how-international-organizations-contribute-to-implementation-of-essential-programs>.

7. Yunisef Ukrayina. Prohrama humanitarnoyi pidtrymky «Spilno». URL: <https://www.unicef.org/ukraine/spilno-social-support>.

8. Pro zabezpechennya prav i svobod vnutrishno peremishchenykh osib: Zakon Ukrayiny vid 20 zhovt. 2014 r. № 1706-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1706-18#Text>

Iryna Ustynova

SPECIFIC ISSUES OF PROVIDING INTERNATIONAL FINANCIAL ASSISTANCE TO CHILDREN WHO HAVE SUFFERED IN WAR: WORLD EXPERIENCE

State University «Kyiv Aviation Institute»
Lyubomyr Huzar Avenue, 1, 03058, Kyiv, Ukraine
E-mail: iryna.ustynova@npp.kai.edu.ua

*The purpose of this study is a comprehensive study of the regulatory and legal support for the mechanisms for providing financial assistance to children of Ukraine affected by the war by international partner programs. **Research methods:** the study was conducted using a system of general scientific and special scientific methods of cognition that provide an objective analysis of the subject under study. When studying this aspect, objectivity, value and structural-system approaches are important, as well as the use of logical techniques, in particular analysis and synthesis, comparison, generalization. **Results:** key basic components for the implementation of financial assistance to children affected by the armed conflict were identified, taking into account world experience. **Discussion:** the current state and features of the implementation of financial assistance to persons affected by the armed conflict made it possible to identify relevant mechanisms and programs operating in Ukraine, in particular in terms of assistance to children, proposals were made to regulate such issues as a component in research in financial law.*

Key words: financial assistance; international financial assistance; children affected by war; assistance programs.

Стаття надійшла до редакції 17.12.2025